

Ya bu dünyada yaşayacak bir karış toprağınız olmasaydı?

The Burma Times
we reveal times

Mr. Adnan Oktar

What if you didn't have even an inch of land to live on in this world?

Posted By: admin Posted date: June 01, 2015 In: Article No Comments

Burma Times:By Harun Yahya. 01 Jun 2015

A humanitarian drama is being acted out before the eyes of the whole world in the recent weeks. It again involves refugees, Rakhine and thousands of innocent, defenseless people abandoned to die. More than 8,000 people, including Rakhine Muslims, fleeing Myanmar and

Son birkaç haftadır tüm dünyanın gözü önünde bir insanlık dramı yaşanıyor. Konu yine mülteciler, yine Arakan ve yine ölüme terk edilen binlerce savunmasız, mazlum insan. Myanmar ve Bangladeş'ten kaçan, aralarında Arakanlı Müslümanların da bulunduğu 8 binden fazla göçmen Güneydoğu Asya sularında Tayland, Endonezya ve Malezya'ya girebilmek için açık denizde bekletiliyor. Günlerce aç ve susuz kalan bu insanlardan bir kısmı, Endonezya'daki geçici kamplarda ve Malezya'daki spor salonlarında tutuluyor. Açık denizde bekleyen binlerce göçmen ise açlık ve hastalık tehdidiyle karşı karşıya. Bir an için kendinizi bu insanların yerine koyun, ülkem dediğiniz topraklarda vatandaşlık hakkına sahip değilsiniz, kendi doğduğunuz topraklarda mülteci konumundasınız ve toplama kamplarında yaşamak zorundasınız, çocuğunuzu okula gönderemiyorsunuz, kızlarınıza, eşlerinize her an tecavüz edilebilir ama onları koruyamıyorsunuz, evlenmek için veya doğan her çocuğunuz için vergi vermek zorundasınız, hastalandığınızda tedavi edilmiyorsunuz, sadece Müslüman olduğunuz

için zulüm görüyor, hapse atılıyor, öldürülüyorsunuz, bu durumda siz olsanız ne yapardınız? Elbette kurtuluşu başka bir ülkeye sığınmakta arardınız, orada hem ailenize hem de kendinize insanca koşullar bulmaya çalışırdınız.

Peki ya yoksulluk içerisindeyken, bin bir zorlukla biriktirdiğiniz paranızı bu zulümden kaçıp kurtulmak için insan tacirlerine verip, bindiğiniz teknelerde denizin ortasında bırakılsaydınız ne yapardınız? Etrafınız suyla kaplı, ama tek damla su içemiyorsunuz, yiyeceğiniz yok, gece karanlık okyanus dalgalarıyla, gündüz kavurucu güneş ışınlarıyla mücadele etseydiniz, hıncahınç insanla dolu teknelerin batmaması için hareket etmeden günlerce okyanusta sürüklenseydiniz ne yapardınız? Tam da artık ölüme yaklaştım derken karayı görerseniz "*kurtulduk*" ümidiyle içiniz sevinçle dolduğunda "*sizi kabul edemem*" denilse ne yapardınız? İşte Arakanlı Müslümanların maruz kaldıkları durum tam da böyle...

Oysa dünyada uçsuz bucaksız topraklar bomboş duruyor, ama tüm dünya bu bir avuç insanı barındıracak bir yer bulamıyor. İnsanlık açısından daha da dramatik olanı bu insanlara sanki hayvanat bahçesindeki canlılara verilir gibi helikopterlerden gıda ve yardım malzemelerinin atılması, günlerdir aç ve susuz kalan insanların ise yiyeceğe ulaşmak için soğuk suya atlamaları gerekiyor... Tekneleri batmak üzereyken kurtarılan ve Endonezya'nın Langsa limanındaki ambarlarda kalmalarına izni verilen göçmenler ise bir lokma yemek için birbirleriyle mücadele ediyorlar. Bu utanç yarışının sonucunda ise 100 kişi hayatını yitiriyor... Bu nereden bakılsa insanın içini titreten bir durum. Artık dünyanın bu gidişata dur demesi ve bir çözüm bulmasının zamanı gelmedi mi? Malezya ve Tayland'ın ileri sürdüğü gibi Arakanlı Müslümanları geldikleri yere gönderelim demek çözüm olabilir mi? Elbette hayır. Tam aksine bu düşünce tarzı onları ölüme göndermek anlamına gelir. Kimse böyle bir cinayete ortak olmamalı. Aslında geri göndermek yerine bu insanlara boş arazi verseler, ekecek toprak ve besleyecek hayvanları olsa kimseye yük olmadan şimdiye kadar yaşadıkları gibi sessizce hayatlarını idame ettirebilirler.

Bir ülkede insan hak ve özgürlüklerine yönelik bir sınırlama olduğunda pek çok Batı ülkesi bu duruma sert tepki gösterir. Ancak çok vahim durumda olan Arakanlı Müslümanlar için kayda değer bir çaba göstermediklerini görmekteyiz.

Doğaya gelecek bir zarar söz konusu olduğunda dünyayı ayağa kaldıran, bir yunus balığı karaya vursa onu kurtarmak için her türlü teknik imkanı devreye sokan, yeşili korumak için maksimum düzeyde titizlenen Batı kamuoyunun, söz konusu insan canı olduğunda çok daha duyarlı ve vicdanlı hareket etmesi gerekmektedir. Burma gibi ülkelerdeki zalim yöneticiler, eğer dünya kamuoyundan siyasal veya toplumsal baskı görmezlerse, zulüm ve baskılarını arttırarak zulümlerine hızla devam etmekte. Buna ilk etapta engel olmanın yolu, herkesi olan biten hakkında bilgilendirmekten geçmektedir. Dünya kamuoyunun vicdanını ön plana çıkaran, zulümleri herkese iyi ve objektif anlatan bir faaliyetin, Batı kamuoyunu harekete geçirebileceği ve bunun da (Myanmar) Burma gibi rejimleri oldukça rahatsız edeceği ortadadır.

İslam dünyası da Arakan sorununun çözümü için ciddi bir birlik ruhu içinde hareket etmelidir. Kardeşlerinin göz göre göre yaşamlarını yitirmesini hiçbir Müslüman asla kabul edemez. İslam ülkeleri bu konuya titizlikle yaklaşmalı ve söz konusu insanlık dramının derhal kaldırılması için (Myanmar) Burma yönetimine baskı yapmalıdır. Bunun için İran, Türkiye, Pakistan, Mısır gibi ülkelerin birleşik bir donanma ile

Güneydoğu Asya sularına doğru yola çıkması (Myanmar) Burma hükümeti için caydırıcı olabilir. Nitekim geçtiğimiz günlerde (Myanmar) Burma savaş uçağından düşen bombanın dört Çinlinin hayatını kaybetmesi üzerine Çin'in, Myanmar'a, tekrarı durumunda sert müdahalede bulunulacağını açıklaması oldukça caydırıcı olmuştu. Arakanlı Müslümanlara Myanmar yönetiminin sert davranmasının nedeni de işte budur, kimse bu zulmü dur dememekte, kimse Arakanlı Müslümanlara destek olmamaktadır. Müslümanlardan caydırıcı bir tepki görmedikleri için bu mazlum insanları ezmekten çekinmiyorlar. Bu noktada Müslüman ülkelerin Arakanlı kardeşlerine sahip çıkmaları ve Burma yönetimi üzerinde siyasi, ekonomik ve toplumsal bir baskı uygulaması oldukça etkili olacaktır.

Müslüman ülkelerin önderliğinde mültecilere insani yardım ulaştırılması ve hastaların oradan tahliye edilerek çok iyi bakılacakları hastanelere yerleştirilmeleri şarttır. Aksi takdirde yeni ölümler meydana gelecek ve sayı gittikçe artacaktır.

Batılı ülkelerin de Burma üzerindeki imtiyazlarını kullanıp oradaki masum insanların kurtulmasına vesile olacak girişimlerde bulunması son derece elzemdir.

Arakan sorunu asla bölgesel bir mesele olarak addedilemez. Masum insanların susuz, yiyeceksiz ve ilaçsız, yaşayacak bir karış toprak parçası dahi bulamamalarını hiçbir vicdan kabul edemez. Dünyanın bir bölgesinde deprem yahut sel gibi bir doğal afet yaşandığında, her ülke elindeki imkânlarla afetzedelere yardıma koşmaktadır. Bunun örneğini geçmişte pek çok defa gördük. Hatta araları soğuk olan ülkeler dahi böyle bir durum yaşandığında birbirlerine yardımcı eli uzatmaktadırlar. Demek ki insanlar ve devletler istedikleri takdirde bu dayanışmayı sergileyebilmektedir. İşte şimdi de böyle bir yardımlaşma ve dayanışma örneği sergilemenin tam zamanıdır.

İnsanlar, kurum ve kuruluşlar ve de devletler beraberce seslerini yükselttikçe Burma yönetimi derhal geri adım atarak ya Arakanlı Müslümanlar üzerindeki baskıyı kaldırıp onlara vatandaşlık hakkı tanıyacak ya da uygulamalarını hafifletecektir. Bu kamuoyunun oluşması için gereken sorumluluğu almak ve duyarlılığı göstermek hepimizin üzerine düşen bir insanlık görevidir.

Adnan Oktar'ın Burma Times'da yayınlanan makalesi:

<http://burmatimes.net/what-if-you-didnt-have-even-an-inch-of-land-to-live-on-in-this-world/>

<https://www.harunyahya.info/makaleler/ya-bu-dunyada-yasayacak-bir-karis-topraginiz-olmasaydi>